

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

עין משפט
נין מצוה

ד א ב טו טז יז יח יט
כ טעף ז :

הנהגת הב"ה

(א) רבי ד"ה היתירא
וכי דהא היתירא:
(ב) ר"ה ז' אלפיס כל
הכרס: (ג) תוס' ד"ה
מומר וי' לפנות עמי
בין נסך:

שיטה מקובצת

[א] ר' יהודה ב"ר
כל שעה חמין לא
ישראל שעבר עליו הפסח
אסור מדאורייתא ואע"ג
סמכין אהליפיו ש"מ
פשיטא לן דמתליפין.
בדאורייתא לא מקילין
וכו': [ב] דאסור מר
חמורה עבודת כוכבים
שכל המורה (בה) כופר
בכל התורה כולה ואפי'
הכי: [ג] דגמורה כוכבים
תקף עליהו ויהושפט
נבי גיא בסי' עליהו
יהושפט וכו': [ד] שהיה
כבוד ישראל יהושפט
עמו: [ה] ויסתרו עלות
לרמות גלעד הסי':
ומה"ד באכילה שהיה
חירוצא הוא הסי' ומרד
למעלה שאי: [ו] שנסכו
לעבודת כוכבים דליחסר
מראורייתא דכתיב ישו
יין [ז] דעדיין לא
נאסר סתם יינם: [ח] הא
דעבר עבר ואע"ג דבשאר
חליפין אסור באשה:
[ט] גבי השוכר את הפועל
לעשות עמו בין נסך:

ריבוי גרשום

עובדי עבירה ולמה
קורא אותן עובדי עבירה
שעובדו בלא רלא ידעה:
הא עמי ר' יהודה הוא
דאמר חמין אחר הפסח
וכי בספסל פסחים ר"י
יהודה סבר חלחל לאוי'
כתיב חד לפני זמנו
משש שעות ולתעלה חוד
בחין זמנו חד לאחר
זמנו דאי הניח אותו
ועבר עליו הפסח אסור:
וכי מקילין בדרבנן. גינן
חמין אחר הפסח אבל
שחיטה דאורייתא לא
מקילין: ליבא מסייע'
ליה הכל שוחטין כלומר
לרבא מסייעא דאמר מומר
אכיל נבילות לחיבתן
בורק סבין ונתחן לו ונתחן
לאכול משחיטתו: אלא
פשיטא מומר לערלות.
כלומר ישראל הוא אלא
שאני רוצה לטול:
כיון דרש ביה. כלומר
דניצל לאכול נבילות:
סתם יינם הוא. כלומר
הו' סתם יינם שלא
פירש לנסך יינ' לעי':
ועובדיה לא הו' פסק
לזבח ליהושפט ולגבריה:
ודלמא גבריה דאחאב
הו' מעלה. כלומר והם
חשטו ליהושפט וגבריה

מותר מיד מפני שהן מחליפין. פירוש מותר בהנאה למוכרו או להחליפו לפועלים עובדי כוכבים או לכלבים אבל לישראל אסור בהנאה דגורו על פתן של עובדי כוכבים יא"ג כדפירש ר"ת דבגלגל איירי דמותר בהנאה והשמה א"ש דלא תקשי י"היכי סבריה

מותר מיד מפני שהן מחליפין סבריה הא מני רבי יהודה היא דאמר חמין אחר הפסח דאורייתא וקתני מפני שהן מחליפין אלמא לא שביק היתירא ואכיל איסורא ממאי דלמא ר"ש היא דאמר חמין אחר הפסח דרבנן וכי מקילין בדרבנן כדאורייתא לא מקילין ותייהו נמי ר"ש מי קתני שאני אומר החליפו מפני שמחליפין קתני דודאי מחליפין ומה בדרבנן לא שביק היתירא ואכיל איסורא כדאורייתא לא כ"ש לימא מסייע ליה הכל שוחטין ואפילו כותי ואפילו ערל ואפילו ישראל מומר: האי ערל ה"ד אילימא ומהו אחיו מחמת מילה "האי ישראל מעליא הוא אלא פשיטא י"מורו לערלות וקא סבר מומר לדבר אחד לא הו' מומר לכל התורה כולה אימא סיפא ואפילו ישראל מומר האי מומר ה"ד אי מומר לדבר אחד היינו מומר לערלות אלא לאו מומר לאותו דבר וכדרבא לא לעולם אימא לך מומר לאותו דבר לא מ"מ כיון דדש ביה בהיתירא דמי ליה אלא מומר לעבודת כוכבים וכדרב ענן דאמר דבר ענן אומר שמואל ישראל מומר לעבודת כוכבים מותר לאכול משחיטתו גופא אמר רב ענן אמר שמואל ישראל מומר לעבודת כוכבים מותר לאכול משחיטתו שכן מצינו ביהושפט מלך יהודה שנהנה מסעודת אחאב שנאמר ויזבח לו אחאב צאן ובקר רחוב ולעם אשר עמו ויסתרו עלות לא אכל ויסתרו כתיב ודלמא בדרבנים אין הסתה בדרבנים ולא והכתיב י"בי יסתך אחך באכילה ובשתיה והכתיב י"תסיתתא בו בלבעו חנם לבעלה שאני ודלמא משתא אשתו מיכל לא אכל מאי שנא שתיה דאמרינן מומר לעבודת כוכבים לא הו' מומר לכל התורה כולה אכילה נמי מומר לעבודת כוכבים לא הו' מומר לכל התורה הכי השתא שתיה סתם יינן הוא י"ועדיין לא נאמר יינן של עובדי כוכבים אבל אכילה אימא לך מומר לעבודת כוכבים הו' מומר לכל התורה כולה איבעית אימא לאו אורחיה דמלאכ משתא בלא מיכלא ואיבעית אימא יזבח ויסתרו כתיב במה הסיתו בבוניה ודלמא עובדיה זבח רחוב כתיב עובדיה לא הוה ספיק ודלמא שבעת אלפים זבוח דכתיב ויהשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כדעו לבעל וגו' טמורי הו' מיטמרי מאיבול ודלמא גברי דאחאב הו' מעלו "לא ס"ד דכתיב "מושל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים ודלמא גברי דיהושפט נמי לא הו' מעלו זבוח גברי דאחאב אכול גברי דיהושפט זבוח עובדיה אבל יהושפט לא סלקא דעתך מדרמושל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים הא לדבר אמת משרתיו צדיקים ודלמא זבוח גברי דאחאב אבל אחאב וגבריה זבוח גברי דיהושפט אכל יהושפט וגבריה לא

לכל עובדיה דהא עובדיה ממנוה על ביתו ולדיק גמור היה:

מומר מיד. ואע"ג דלא שהה כדי לפנות דודאי עבר עליה הפסח מותר לכשרים לחטול מהמנן מיד: מפני שהן מחליפין. בשל עובדי כוכבים דכיון דמאי לאכול היתירא דחמין של עובד כוכבים שעבר עליו הפסח מותר לא אכיל דיהיה דחמין של ישראל שעבר עליו הפסח אסור. ואע"ג דהשתא נמי איסורא הוא

לגביה דהא מהמני מחמין שעבר עליו הפסח דאי לא ליהיב ליה לעובד כוכבים לא הוה יהיב ליה דיהיה אפי"ה כל מה דמאי למעבד בהיתירא פורתא עבד ולדין מיהא שרי דאין לך איסור הנאה מופס חליפין חוץ מעבודת כוכבים והקדש וצדקה. וי"א שאף לעצמו מותר וטעמא הוא נידס דל"כ מצינו דמיס לחמין נפסח ולשור הנסקל שאס רזה מוכרו לעובד כוכבים ותנן האכל תרומת חמין נפסח פטור מן החטוין ומדי מיעו"ס: (א) כרביס) יהודה. צ"ל כל שעה (פסחים כח:): איסור דאורייתא. ואע"ג דאורייתא היא סמכין אהליפיו: בדאורייתא לא מקילין. גינן נבלה: מי קתני שאני אומר החליפו. דהו' משמע דלא פשיטא לן דהחליפו ואין הוא דתלינן לקולא משום דליסור דרבנן הוא: מפני שהן מחליפין קתני דודאי מחליפין. וא"כ אוקומין לה כ"ש דמסייע ליה טפי לרבא דהשתא ומה בדרבנן דקילא איסורא ידעינן כהו דהיכא דמשמח היתירא לא אכל איסורא דרבנן כ"ש נבלה דאורייתא: לימא מסייע ליה. לרבא: מומר' לערלות. מעבט במלוה זו: לא הו' מומר לכל הקורה כולה. ושמיטת פסח: אי מומר לדבר אחר. למלוה אחרת דלא לשמיטה ולא ראיניהו מומר לנבלות: לאוהו דבר. לנבילות למחבון ולאטריך לאשמעינן דאפילו למלוה דחשד עלה כי מומינן ליה היתירא סמכין עליה: כהיפירא דמי ליה. וליכא למימר לא שביק היתירא ואכיל איסורא דהא (א) היתירא חשיב ליה: אלא מומר. דקתני לעבודת כוכבים ולאטריך לאשמעינן משום דלאמר מר חמורה עבודת כוכבים שכל באהוספר בה כמורה בכל המורה כולה" ו"אפי"ה סמכין עליה כרז ענן כו': אחאב וקיעמו חזינן כהו דעובדי עבודת כוכבים הו' ונבלה לא אשכחן כהו דפקרי ואיכא למימר דליחא דעבודת כוכבים מקף עלייהו ויהושפט צדיק גמור היה: מיוצח זבח. שהיה סבור שאכלו' עמו: מיכל לא אכל. יהושפט: ויסתרו. עלות ואל רמות (לרלות) גלעד: למעלה שאני. דאין אכילה לפינוי אכל אדם דלרף לאכילה עיקר הסתה דיהיה בהנאה ושמה: מאי שנא שפיה. מירכולא הוא: אכילה נמי. בנימוחא: ספס יינם הוא. שלא ראיניהו שנסכו לעבודת כוכבים דליתסר' דכתיב (דברים לג) ישאו יין נסכים ואפילו השבת ליה מומר לכל המורה כולה שרי דעדיין לא נאסר יינם: של עובדי כוכבים דמ"ח דבר דתלמידי שמאי והלל הוא: לא הוה ספיק. לא היה מספיק לצדו לשחוט לכולם: שבעת אלפים (ב) הכרס: אשר לא כרעו לבעל. באחאב כתיב: גברי דאחאב. הממונים על ביתו ושוחטין לו וכיון דהו' צבית אחאב לא הו' ידאין

לכל עובדיה דהא עובדיה ממנוה על ביתו ולדיק גמור היה:

מסורת הש"ס

(א) תוס' רבי' לא קמן ה"ל
(ב) וספ"ה: משנה. יין
להלן. (ג) וספ"ה: יין
(ד) וספ"ה: ה"ל: (ה) י"ג
רבי. (ו) וספ"ה: משנה.
וכן להלן. (ז) וספ"ה: ה"ל.
(ח) וספ"ה: ה"ל. (ט) ש"ן ר"מ.
(י) ש"ן חו"פ פסחים כ"ט.
ד"ה י"ד ר"ה: (כ) ש"ן
כרש"ה. (ל) וספ"ה: משנה.
וכן להלן. (מ) וספ"ה: מין.
וכן להלן. (נ) וספ"ה: טעף:
כמה.

תורה אור השלם

1. ויזכר לשמורן ויזבח לו
אחאב צאן ובקר לרב
ולעם אשר עמו ויסתרו
לעלות אל רמות
גלעד:
דבר הוי"ו ב י"ב ב
2. כי יסיתך אחך בו
אמר או בך או בך או
אחאב ודקא או רבך אשר
במשך בסתר לאמר
גלבה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעת
אתה ואבתיך:
דרביס י"ג ז
3. ויאמר "אל השם
השבת לכף אל עבדי
אויב בן אין כמורה כרף
איש חם וישר ויז
אלהים וסר מרע ועצו
חמיו בתמינו וחסיתנו
בו לבלעו חמב:
אויב ב ג
4. והשארתי בישראל כל
שבעת אלפים כל
הכרס אשר לא רכעו
לבעל וכל המה אשר לא
נשק לו: מליכס א י"ח י"ח
5. משל מקשיב על דבר
שקר קל משרתיו
רשעים: מליכס כ"ט י"ב

גליון הש"ס

גמ' לא ס"ד רבתי מיהל
מקשיב וכו'. חן למדין מן
הכלות לא ולמד מדרי של
היקוס יהוה של נקיה
מליחא כמנהגין דף ק'
ועין מחמין מיקר דרין
ח"ה ט"ז: